

СВЕЋЊАЦИ ИЗ БЛАГОВЕШТЕНСКЕ ЦРКВЕ У ДУБРОВНИКУ

Два свећњака из Благовештенске цркве у Дубровнику пронашла је током својих истраживања Аника Сковран, позната историчарка уметности. Како су ови свећњаци били у веома лошем стању, она је покренула акцију њиховог спашавања. По њеној препоруци, допремљени су у Музеј примењене уметности на конзерваторско-рестаураторску обраду. Свећњаци су израђени почетком XIX века, највероватније у некој од венецијанских радионица.

Предмети су затечени у лошем стању због преправки, корозије, неадекватног одржавања и руковања. Сваки свећњак се састоје од осам елемената од бакра и месинга, нанизаних на носач од кованог гвожђа. Сребрна превлака метала је остала очувана само у преклопима и спојевима.

Садашње димензије свећњака су 212 x 45 x 45 cm. Видљиво је да су свећњаци за 70 cm продужени помоћу цилиндричних држача свећа, који су другачије орнаментисани и изведени од другог материјала. Комбинација додатног оптерећења и корозијом ослабљених језгара сегмената довела је до деформације појединих делова. Све је то проузроковало нарушавање статике већ преви-соких свећњака и додатна механичка оштећења истурених делова.

1. Изглед свећњака после конзервације
1. Candlestick after conservation

2. Изглед свећњака пре конзервације
2. Candlestick before conservation

Ток рестаураторско-конзерваторских радова

Сваки елемент свећњака издвојен је из целине и расклопљен. Расклапање је вршено тако што су калајни лемови истопљени топлим ваздухом и очишћени од вишка калаја. По вађењу оштећеног металног језгра, **механички** су исправљене деформације, помоћу дрвеног алата. Исправљени елементи су поново спајани на исти начин као и при оригиналној изведби, док су корозијом оштећена језгра замењена месинганим цевима одговарајућих димензија.

Носачи од кованог гвожђа су третирани фосфорном киселином и танином. Пошто су одстрањени производи корозије, носачи су заштићени премазом *Паралоид Б72*. Бакарни и месингани делови свећњака су очишћени помоћу потапања у раствор *Комплексол*. На очишћене елементе је електролитичким путем, у цијанидној купки, нанесено 30 микрона сребра. Сребрни слој је, затим, полиран до високог сјаја и, на крају, поново заштићен премазом *Паралоид Б72*.

У реализацији су учествовали: Милан Андрић, конзерватор Музеја примењене уметности, Милан Чоловић, хемичар и Мирослав Бошњачки, технолог.

3. Изглед свећњака пре конзервације
3. Candlestick before conservation